

"Els espanyols no lluiten ni contra el feixisme ni a favor del comunisme, sinó per a reintegrar el país al concert de les nacions civilitzades."

Paraules de Gonzalez Peña, president de la U. G. T., pronunciades a París. Premsa d'ahir. Què hi diuen els nostres ugetistes?

L' IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època) Any II - Núm. 94 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 cèntims
LLEIDA, dissabte 11 de desembre de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1224

PROU?

Plou i fa sol...

En altre lloc d'aquest número es podrà llegir un nou document polític que, en referència a la vida municipal, i per a respondre a un altre que havia rebut dels socialistes lleidatans, el nostre Comitè Polític Local reafirma la seva primitiva posició i aporta nous raonaments que la justifiquen.

El nostre Partit voldria que no ha gués de dir ni una paraula més sobre aqueixes coses que han produït una desmesurada agitació local durant uns dies. Fa molta pena, i ens és un motiu de disgust, veure com es crea una injustificada lliantor entre forces que han d'anar aparellades, unides i cordialment enteses ocupant cada una el seu respectiu rengle, en moments de lliurar una batalla terrible en la que ens hi va la vida a tots plegats. Que petites i miserables ens semblen les picabaralles de campanar davant la tragèdia que plana damunt nostre!

Conscientment, no volem contribuir a encendre entre nosaltres fogueres de passió. No és que hàgim estat uns imprudents provocadors, com, amb mala fe, hi ha hagut interès a presentar-nos. I per a convèncer-se'n, no cal més que donar el just valor a les afirmacions emanades dels nostres organismes dirigents i, cotejant-les amb les actituds i declaracions oposades, s'arriba a la conclusió que hi ha hagut ganys d'aprofitar un moment de sinceritat nostre per a manobrar contra la política que representem. Però, contra tota lògica, ha estat així. Doncs bé, davant d'això, hem de dir que tot el foc, i ben abrandat, l'hem de reservar per a desfer els enemics del poble. Ací, en lloc de crear climes enverinats i plens de punxes, cal sanjar i oxigenar la nostra atmosfera, a fi que tots poguem conservar intactes, i juntes, les nostres energies virils per a salvar allò que a tots interessa.

No és que ens espantin les lluites polítiques. Al contrari, exerceixen damunt nostre una singular atracció. Ens farem vells i arribarem a la mort amb l'arma carregada del combat per les idees. Ara, quan la metralla feixista a cada moment posa un interrogant d'incertesa damunt les nostres vides, quan l'esfinx del destí no ha parlat i es guarda el secret del nostre immediat demà,

pensar que podem lliurar-nos al luxe o a la complaença sibarítica de les pugnes de l'esperit, és pura bogeria. No. L'arena dels nostres combats, ara, en tal dia com avui, és una altra. I per creure-ho així no volem la responsabilitat de restar energies, que cal servir intactes per a decidir, a favor de la República i de Catalunya, la lluita de vida o mort que ha de resoldre de tot allò que estímem per damunt de la pròpia vida.

Al nostre Partit se li havien fet de terminades preguntes. Hi ha respost amb tota sinceritat. S'han oposat observacions i repars al nostre parer, i avui són degudament recollits. Si no hi ha motius de dignitat—sempre insalvables—que ens hi obliguin, com la nostra posició és claríssima, procurarem no afegir ni una paraula més sobre tot això que ha estat, per uns dies, matèria d'excessiu abrandament.

A tal propòsit, i en un pla de posar punt i a part, anem a fer, només, unes manifestacions tan impersonals com poguem, a fi de rebutjar certes expressions poc felices que hem pogut llegir aquests dies en la premsa local.

PRIMERA: que revela una migradesa d'ànima molt poc envejable delixar entreveure que, en el referent al Victòria, es pugui sospitar que, per part nostra, hi ha res que faci olor de colitzacions o indemnitzacions. Suposar-ho, és una vilesa. Dir-nos això, a nosaltres, que continuament hem de fer subscripcions per a sostenir les nostres coses! Hauria estat més prudent seguir aquell bon consell de Sancho Panza: ai buen callar...

SEGONA: la nostra adhesió al Govern de la Generalitat no és d'estira i afliuixa, segons ens convingui. Dèiem, en el primer document adreçat a les organitzacions del F. P. A. de Lleida, que aplicariem el Decret de municipalització de l'estatge, mentre no es derogués. Es vol més ministerialisme? Afegir-hi que entenem fracassada i inconstitucional la reforma és lícit, a més d'expressar una veritat com un temple. Tampoc significa ésser antiministerial reservar la nostra posició davant el problema de la municipalització dels espectacles, puix la Llei Municipal, i les disposicions complementà-

Amb motiu de continuar-se els treballs de desembrar d'una de les vies més centrals de la nostra ciutat, han augmentat extraordinàriament els munts de runes. Sembla que el volum dels materials acumulats seria suficient per a convidar a la gent a donar un tomb i passar per indrets més transitables, encara que el fer-ho així comportés la molèstia d'unes quantes passes més; però no, els vianants s'entesten a continuar llur camí, tot i que per a aconseguir-ho hagin de convertir-se en gosats «alpinistes» i traspassar les muntanyes de runa després de realitzar una sèrie d'equilibris arriscats que posen en perill llur integritat física.

Ah! les dones no són pas de les que es queden endarrera, ans al contrari, algunes n'havem vist que servien d'estímul als homes menys reacs a complir les ordres de l'autoritat.

I si es posés un rètol autoritzant el pas, voleu dir que llavors ningú no passaria per allí?

No compremem certes presses electorals de darrera hora. Vulguis que no, una consulta electoral, representaria la distracció d'energies que s'haurien de restar del front i de la reraguarda i a fi de comptes no sabem veure pràcticament cap guany per la causa antifeixista. Altrament potser fóra més útil aportar les energies a despendre

ries, faculten discrecionalment, però no obliguen a municipalitzar. Es cosa legalment i lliurement opinable en cada cas.

TERCERA: a la nostra política no hi ha grimpadors. Volem dir gent que se'n aprofita per servir els seus interessos. Pau, Pere i Berenguera, si són del Comitè A., de la Junta B., o de la Delegació C., és gràcies al vot de la majoria, i ho són mentre la majoria els aguanta. No hi ha preses de lloc per assalt, ni per imposició, ni per suborn. Aqueixes maneres no han pogut ni podran arrelar mai entre nosaltres. A fora del nostre clos no sabem què passa. Però dins el nostre, sí.

I prou.

en eleccions a les moltes que diàriament consumeixen els fronts de combat.

Només faltaria que fent eleccions, restéssim aportacions a les línies de combat!

Que no ho sabem que els feixistes van rebel·lar-se al cap de poc temps d'unes eleccions guanyades pel Front Popular?

Es que ara els faríem abandonar la guerra, després d'una nova victòria electoral de tots els antifeixistes?

No sabem ja que tota aquella gent se'n riu de la voluntat popular?

L'odi al feixisme ve dels mètodes inhumans, immorals i arcàics, en els quals es basa. La fortitud dels principis antifeixistes radica precisament per ésser el contrari.

Si el poble es llança al carrer, va ésser per a escombrar d'una vegada la brutícia que determinats estaments havien acumulat arreu de l'administració pública.

S'estava tip d'estraper-los; es volia sanjar d'una vegada tots els llocs del país. Es volia que cadascú, fos allà on fos, en un lloc enlairat o més modest, servís al poble amb honradesa i lleialtat.

Envejable anhel, admirable intenció!; gairebé a un l'aconhortava tan bon desig com el de privar de la vida algun dèspota d'aquells d'abans!

Però i si encara, malgrat el treball i el canvi, no s'hagués obtingut més que un lleuger canvi de persones? I si encara en alguns llocs els procediments fossin els mateixos?

Perquè trobem cada cas de casta, o de privilegi (a) partidisme, que no sabem quin camí seguirà el poble quan s'adoni de certes coses, que ara la guerrano li deixa veure prou bé.

Les nostres llars tebiones, no saben res de les glaçades i del fred punyent que es clava com a ganivets. Els nostres lluitadors sí.

Les nits inacabables de neus i pluges els sotjen constantment com un segon enemic.

Antifeixista pensa amb ells